

PRESSKIT

A programme of the European Union

AEROFILMS, Biskupcova 31, Praha 3, tel. 24 947 566

www.aerofilms.cz

GUILLERMO DEL TORO

FAUNŮV LABYRINT

DISTRIBUCE:

Zuzana Pudilová, Aerofilms, info@aerofilms.cz, tel. 224 947 566

PROGRAMACE:

Jakub Němeček, program@aerofilms.cz, tel. 572 501 989, 775 920 082

FAUNŮV LABYRINT

ŠPANĚLSKO / MEXIKO 2006 - DÉLKA: 1H52MIN

Původní název filmu EL LABIRENTO DEL FAUNO

Mezinárodní název filmu PAN'S LABYRINTH

Žánr FANTASY/DRAMA

Režie GUILLERMO DEL TORO

Distribuce AEROFILMS

Distribuční premiéra 9. SRPEN 2007

Formát obrazu 1:1,85 / Zvukový formát: DOLBY DIGITAL Azurová stopa

Nosič 35mm kopie

HRAJÍ

Vidal ... SERGI LÓPEZ

Mercedes ... MARIBEL VERDÚ

Ofélie ... IVANA BAQUERO

Faun / Mrtvolník ... DOUG JONES

Doktor ... ALEX ANGULO

Carmen ... ARIADNA GIL

Pedro ... ROGER CASAMAJOR

Serrano ... CESAR BEA

Casares ... FREDERICO LUPPI

Garcés ... MANUEL SOLO

FILMOVÝ ŠTÁB

Režie ... GUILLERMO DEL TORO

Scénář ... GUILLERMO DEL TORO

Produkce ... GUILLERMO DEL TORO, BERTHA NAVARRO, ALFONSO CUARÓN, FRIDA

TORRESBLANCO, ÁLVARO ÁUGUSTÍN

Kamera ... GUILLERMO NAVARRO

Hudba ... JAVIER NAVARRETE

Střih ... BERNAT VILAPLANA

Výprava ... EUGENIO CABALLERO

Vedoucí výroby ... VICTOR ALBARRÁN

Kostýmy ... LALA HUETE

Make-up ... PEPE QUETGLAS

Sfx Make-up ... DAVID MARTÍ (DDT)

Zvuk ... MIGUEL POLO

Zvukový střih ... MARTÍN HERNÁNDEZ

Zvláštní efekty ... REYES ABADES

Digitální efekty ... CAFÉ FX

SYNOPSIS

Španělsko 1944, ke konci občanské války.

Čerstvě provdaná Carmen se s dcerou Ofélií nastěhuje k novému manželovi, chladnému autoritářskému Vidalovi, kapitánovi ve Francově armádě.

Dívka, která nový život snáší těžce, nachází únik v tajemném labyrintu objeveném za rozlehlým statkem. Magický strážce labyrintu Faun odhalí, že právě ona je dlouho pohřešovanou princeznou kouzelného království.

Na cestě za pravdou musí Ofélie splnit tři nebezpečné úkoly, na které ji nikdo nepřipravil...

O VZNIKU FILMU

K realizaci *Faunova labyrintu* potřeboval Guillermo del Toro rok příprav, čtyři měsíce natáčení a šest měsíců postprodukce. Sám považuje tento film za svůj nejzdařilejší.

Třebaže se jedná o režisérův šestý film, *Faunův labyrint* jej provází už od začátku kariéry, ještě před debutovým snímkem *Stroj času*. „*Faunův labyrint* v jádru připomíná mou první verzi *Princ bez království*. Mohl to být můj první film, kdybych na něj tenkrát sehnal prostředky. Odehrával se v době španělské revoluce a vyprávěl o těhotné mladé ženě, která se znovu setkává se svým mužem v jeho zrekonstruovaném domě. Budoucí matka objeví u domu zahradu, která je jakýmsi labyrintem. Zde se setkává se satyrem, milují se a on navrhuje obětovat její dítě, aby labyrint znovu rozkvetl. Když žena řekne ano, bude žít navěky po jeho boku. I přes určitou podobnost je *Faunův labyrint* úplně jiný. Nakonec totiž zvítězilo moje sentimentální já.”

“Podobně jako *Princ bez království* se *Faunův labyrint* odehrává v době občanské války, za Francovy vlády, čili pojednává o fašismu, a to nepřímo a jakoby skrytými významy, protože mám rád filmy, které vás nutí přemýšlet. Pro mě fašismus představuje nejhorší zlo, a proto je ideálním subjektem vyprávění pohádky pro dospělé. Poněvadž fašismus je především formou zvráceného překroucení nevinnosti, dětství. Jistým způsobem pro mě představuje smrt lidské duše, neboť nutí lidi činit tragická rozhodnutí, která v jejich nitru zanechávají nesmazatelné stopy. Tím skutečným “netvorem” je proto ve filmu kapitán Vidal (Sergi López). Ve srovnání se stvořeními číhajícími v labyrintu je to opravdová zrůda. Ani ne tak fyzicky jako duševně ho fašismus jako kteréhokoli jiného člověka kousek po kousku ničí. *Princ bez království* v sobě tento pohled určitě měl, ale podle mého je to ve *Faunově labyrintu* zpracováno lépe. Vznikl ještě temnější, mnohem propracovanější, metaforický film.”

Ve *Faunově labyrintu*, jak je pro del Tora typické, najdeme podobenství spíše z literatury a obrazů. “Vždycky na mě velmi působil španělský malíř Goya, obzvláště jeho ‘temné obrazy’. Obraz Saturna požírajícího svého syna byl například zásadní inspirací pro jednu z hlavních postav labyrintu - Mrtvolníka. Z hlediska celkového prostředí jsem ale tentokrát dal více na ilustrátora Arthura Rackhama. Snažil jsem se navázat na perverzitu a vyloženě sexuální obsah jeho tvorby. Všechny

pohádkové příběhy jsou o návratu do dělohy (do nebe, domů) nebo o putování světem a boji s drakem. Každý má toho svého. Všichni jsme děti putující svým vlastním příběhem.

“Dosáhli jsme velmi intenzivního, niterného tónu, který se pro *Faunův labyrint* skvěle hodí. Bylo to hodně práce, jak s detailně propracovanými kulisami, tak s výběrem barev. S architektem výpravy jsme se piplali se vším – od skulinky ve zdi po celou ložnici. Ve filmu proto téměř není přírodní scenérie. Od prvního dne příprav jsme spolupracovali velice úzce. Dokonce jsem si zařídil u něj ve studiu kancelář. Nakonec jsme sestavili 34 různých setů, jeden skvostnější než druhý. Eugenio odvedl skvělou práci. K zachycení světa, který jsem chtěl ukázat, bylo další nezbytností správné světlo. Guillermo Navarro, můj kameraman a dlouholetý přítel, mi naprosto rozumí. Od samého začátku jsme měli jasnou vizi celkového tónu snímku. Velmi dobře jsme si uvědomovali, že vše záleží na manipulaci s temnotou, aby mohl vzniknout pocit hrůzy číhající ve stínech.

“Bylo také nutné zvolit jiný přístup k světu skutečnému a onomu imaginárnímu. Ten první je chladný, plný přímých a diagonálních čar, kdežto ten druhý je vřelejší, zlatavý, plný oblých tvarů.”

Celé pojetí imaginárního světa, do nějž uniká Ofélie a kterým se toulá Faun, bylo nejprve svěřeno kresbám Carlose Gimeneze a po něm Davidu Marti a jeho společnosti Efectos Especiales, aby jim vdechli život. Ti všichni již s del Torem spolupracovali na snímku *Princ bez království*.

“Carlos Gimenez, který během příprav převzal práci Williama Stouta, se postaral o design labyrintu, zatímco Sergio Sandoval (autor Kroenenových masek ve filmu *Hellboy*), se soustředil na postavy, zejména na Fauna. Této postavě, inspirované prací Arthura Rackhama, jsem chtěl vtisknout organický charakter – od pasu dolů je pokrytý listím a větvemi, skutečná, hmotná součást přírody. Pro zvláštní efekty jsme použili techniky, které podle mého ještě nikdo ve filmu nepoužil. Aby vypadal co nejskutečněji, digitální efekty jsme skoro nepoužívali. Všechno se dělo přímo při natáčení, za pomoci animační techniky.”

“Mrtvolník byl původně kostlivec, na kterém visela kůže, ale pak David Marti vymodeloval hlavu a já jsem design změnil. Vypadal příliš lidsky. Vybavila se mi “tvář” na bříše obrovského rejnoka: beztvará, se štěrbinou místo úst, s dvěma nozdrami místo očí. Obkreslil jsem obrys té sochy, potom jsem nakreslil novou, beztvarou verzi a emailem ji poslal Davidovi s prosbou, ať z té krásné sochy smaže všechny její rysy. S velkými výhradami nakonec souhlasil. Oči jsem zasadil do stigmat v jeho dlaních, které rozvíral před tváří jako páv svá péra. Zrodila se neskutečná příšera. I se všemi zvláštními efekty by ale tato dvě stvoření nepůsobila tak silně, nebýt výkonu Douga Jonese, profesionálního mima, který si ve filmu *Hellboy* zahrál Sapiena. Ve snímku jsou i jiná stvoření, například obří pulec a víly, jaké jste ještě neviděli – mnohem umouněnější a prolhanější než ty v *Peteru Panovi!* “

I přes inovativní, velkolepé efekty neměl Guillermo del Toro v úmyslu udělat z *Faunova labyrintu* fantasy. Rozhodl se ale film zpřístupnit širšímu publiku.

“Vždycky se mi líbilo křížení žánrů. Jako když se horor kombinuje s historickým vyprávěním. Pro mě je *Faunův labyrint* historickým dramatem zasazeným do kontextu války, s pohádkovými a mytologickými prvky. Ani ta stvoření, která se mi tak líbí, nejsou tím nejdůležitějším. Tento film ze

všeho nejvíc stojí na dojemném příběhu, hluboce lidském a dramatickém. Příběhu, který otvírá základní otázky lidství, jež se, jak doufám, týkají nás všech.”

GUILLERMO DEL TORO

Režie / Scénář / Produkce

Guillermo del Toro se narodil 9. října 1964 v Guadalajara v mexickém státě Jalisco. Vychovávala ho babička, ultra-konzervativní katolička. Už od mládí tíhnul k filmu, zajímaly ho především fantasy a gotický horor. Mezi nejsilnější vlivy na jeho pozdější tvorbu patří *Bouřlivé výšiny* Williama Wylera, Scorseseho *Taxikář*, Mario Bava a jeho *Černá neděle*, *Noc oživilých mrtvol* George A. Romera a klasické horory 60. let z produkce studia Hammer. Své první krátké filmy začal natáčet v osmi letech. Tehdy chodil do jezuitské chlapecké školy a tajně snil o tom, že se jednou stane režisérem. Nakonec se ale začal zajímat o zvláštní efekty a odstěhoval se do Spojených států, kde navštěvoval kurz pro pokročilé maskéry vedený legendárním Dickem Smithem, který má na svědomí speciální efekty v klasikách jako jsou *Vymítač Ďábla*, *Scanners* nebo *Hlad* s Davidem Bowie a Catherine Deneuve v hlavních rolích.

Po návratu do vlasti v roce 1986 dostal tehdy jednadvacetiletý del Toro nabídku práce jako producent na snímku *Dona Herlinda and Her Son*, který režíroval jeho mentor Jaime Humberto Hecosillo, jeden z nejuznávanějších mexických režisérů za posledních dvacet let. Zároveň založil svou vlastní společnost Necropia (produkce zvláštních efektů), což mu umožnilo podílet se na více než dvaceti celovečerních filmech, mezi které patří *Bandidos*, *Coitas* a *Mentiras Piadosas* a zvláště pak televizní seriál *Hora Marcada*, jež se v mnoha ohledech stal mexickými *Příběhy ze záhrobí*. V této době také začal s přednáškami o filmu a se žurnalistikou. Jeho články se objevovaly v prestižních časopisech jako *Sight & Sound* a *Village Voice*. Našel si dokonce čas na publikování knihy o filmech svého oblíbeného režiséra Alfreda Hitchcocka.

Po letech práce pro mexickou televizi se del Torovi v roce 1992 konečně podařilo sehnat peníze na svůj první celovečerní film *Stroj času*. Moderní ztvárnění mýtu o upírech bylo opěvováno kritikou z celého světa, získalo mnoho mezinárodních ocenění, mezi jinými i Cenu kritiky v Cannes a mexického Césara. Už filmem *Stroj času* se tvůrce velmi jasně odlišil a nastavil svůj osobitý styl - scénářem i režii. Snímek *Stroj času* také znamenal první spolupráci Guillerma del Tora a Rona Perlmana, který se stal režisérovy favoritem a se nímž spolupracoval i na filmech *Blade 2* a *Hellboy*.

Potlesk, který sklidil film *Stroj času*, otevřel del Torovi o pět let později dveře k natočení jeho prvního hollywoodského snímku *Mimic* pro společnost Miramax. Mira Sorvino v něm bojuje proti invazi mutantních humanoidních švábů. Natáčení snímku *Mimic* bylo pro Guillerma del Tora nepříjemné, protože se studiem Miramax absolutně nevyházal. Nicméně to pro něj bylo poučení. Vrátil se do Mexika a založil svou vlastní produkční společnost - Tequila Gang, čímž si zajistil větší kontrolu nad výrobou svých filmů.

Tehdy si del Torova vyjímečného talentu všimli bratři Almodóvarové a navrhli mu natočit

nízkorozpočtový horor ve Španělsku. Del Toro, stále ještě frustrovaný zážitky z Ameriky, s návrhem okamžitě souhlasil. Uskutečnil tak projekt *Princ bez království*, který si plánoval již 15 let, ještě než vůbec začal s *Stroj času*. Pod rouškou duchařiny vytvořil hluboce lidské dílo o dětech zažívajících hrůzy války.

O rok později se usmířil s Hollywoodem a souhlasil s režii *Blade 2*, pokračováním filmu Stephena Norringtona v hlavní roli s Wesley Snipesem, který byl adaptací Marvelova komiksu. *Blade 2* se okamžitě stal kasovním trhákem, jež předčil všechna očekávání společnosti New Line. Díky tomuto úspěchu del Toro natočil další adaptaci komiksu, *Hellboy* Mikea Mignoly. O tento projekt usiloval již sedm let. Snímek je považován za jednu z nejdokonalejších filmových adaptací komiksu v dějinách filmu. Aby mohl dílo dovést k dokonalosti, odmítl del Toro práci na snímcích *Blade: Trinity* a *Harry Potter a vězeň z Azkabanu*. Harryho Pottera nakonec režíroval Alfonso Cuarón, kterému Guillermo říká 'compadre'. Po spolupráci na *Princ bez království* a *Kronika smrti* Sebastiana Cordera se z nich stali nejen přátelé, ale i produkční partneři.

Faunův labyrint, uvedený v oficiální soutěži v Cannes, je jejich třetím společným projektem. Zároveň je del Torovým návratem do Španělska - pět let po *Princ bez království*. Jedná se o zcela jedinečné dílo, které zráló více než dvacet let a je zatím del Torovým nejosobnějším filmem. Nejpreciznějším, nejemocionálnějším a nejpřístupnějším. Ucelené mistrovské dílo, výjimečný klenot soudobého filmu.

Del Toro v současné době pracuje s Mikem Mignolou na pokračování snímku *Hellboy*, opět pro společnost Columbia, s Ronem Perlmanem v hlavní roli. Dále pracuje na filmu *At the Mountains of Madness*, adaptaci románu H.P. Lovecrafta. Na tomto projektu, jeho srdci velmi blízkém, pracuje už několik let.

SERGI LÓPEZ

Kapitán Vidal

Sergi López se narodil 22. prosince 1965 ve Vilanova I la Geltru, malé vesnici nedaleko Barcelony. V době dospívání se raději věnoval herectví a cirkusovému umění než obvyklým zájmům svých vrstevníků. Se skupinou přátel inscenoval své vlastní hry. Poté odjel do Paříže studovat na prestižní škole Jacquese Lecoqa École Internationale de Théâtre, kde se kladl důraz především na fyzickou stránku hereckého umění. Právě v Paříži se v roce 1992 seznámil s režisérem Manuelem Poirierem, který mu nabídl roli v *La Petite Amie d'Antonio*. Za tento film získal López v roce 1993 ocenění Prix Michel Simon a tím začala dlouhodobá spolupráce s Poirierem. Natočili spolu dalších sedm celovečerních filmů: *À la Campagne* (1994); *Attention Fragile* (1995); *Marion* (1996); *Western* (1997), který získal v Cannes Cenu poroty, a za nějž získal López ocenění Nejlepší mužský herecký výkon na Mezinárodním filmovém festivalu v Katalánsku a nominaci na ocenění César v kategorii Nejlepší nová tvář; *Te Quiero* (2000); *Les Femmes... ou les Enfants d'abord* (2001) a *Chemins de Traverse* (2003).

Sergi López pracuje ve Francii i Španělsku, spolupracuje s režiséry, jako jsou Ventura Pons (*Caresses* v roce 1997 a *Morir (o no)* v roce 2000), Luis Miguel Albaladejo (*Ataque Verbal* v roce 1999 a *El cielo abierto* v roce 2001) a Marion Vernoux (*Rien à faire* v roce 1999 a *Reines d'un Jour* v roce 2001). Proslavil se v rolích dvojznačných, sociopatických postav. Nejvýraznější takovou rolí byl Harry ve filmu *Harry to s vámi myslí dobře* Dominika Molla. Za ztvárnění této postavy dostal Césara v kategorii Nejlepší mužský herecký výkon a zároveň tím získal status filmové hvězdy. Mezi další role, které mu přinesly uznání, patří *Lisabon* (Antonio Hernandez), *Mezi nohama* (Manuel Gomez Pereira), *Pornografický vztah (An Affair of Love)* po boku Nathalie Baye, *Felix a Rose – Láska po francouzsku* (Danièle Thompson), *Filles Perdues*, *Cheveux Gras* (Claude Duty), *Rencontre avec le Dragon* (Hélène Angel), *Špína Londýny* (Stephen Frears), *Janis and John* (Samuel Benchetrit), *Les Mots Bleus* (Alain Corneau) a *Toreros* (Eric Barbier), ve kterém se objevil po boku Maribel Verdú, s níž se pak znovu setkal při natáčení *Faunova labyrintu*.

ARIADNA GIL

Carmen

Ariadna Gil, narozená 23. ledna 1969 v Barceloně, má za sebou přes 40 filmů. V dětství se věnovala zpěvu, klasickému tanci a hře na housle. V 17 letech se její fotka objevila na titulní straně avantgardního časopisu a tehdy začala i její divadelní a televizní kariéra. V roce 1986 si jí všiml Bigas Luna a nabídl jí roli ve filmu *Lola*. Do širšího povědomí se zapsala v roce 1991 rolí v komedii *Amo tu Cama Rica*, kde hrála po boku Javiera Bardema, a hned v příštím roce potvrdila svůj talent v romantické komedii Fernanda Trueby *Belle Époque*, kde hrála i Pelenope Cruz. Při natáčení se seznámila s budoucím manželem, hercem a režisérem Davidem Truebou, bratrem Fernanda. Následovala řada španělských i francouzských filmových hitů: *Mécaniques Célestes* (Fiora Torres), *Libertarias* (Vincente Aranda), *Don Juan* (Jacques Weber), *Deuxième Nature* (Géraldo Vera), *Le Baiser de l'Ours* (Sergei Bodrov), *Jet Set* (Fabien Onteniente), *Manifesto* (Joaquin Oristrell), *La Vierge de la Luxure* (Arturo Ripstein). K nejnovějším patří *L'Envoûtement de Shangai* Fernanda Trueby a *Soldados de Salamina* Davida Trueby.

Ariadna Gil je známá odvahou ztvárnit náročné role. Objeví se ve filmu *Kapitán Alatríste* Augustina Díaze Yanese a filmu *Una Estrella dos Cafes* Alberta Lecchiho.

IVANA BAQUERO

Ofélie

Ve svých 11 letech už známá španělská herečka Ivana Baquero natočila čtyři filmy, všechny v produkci španělské společnosti Filmax Intenational – přesněji její žánrově vyhraněné dceřinné společnosti Fantastic Factory. Její debutový snímek *Romasanta: Hon na vlkodlaka* režíroval Paco

Plaza, objevila se ve filmu *Rottweiler* Briana Yuzny a spolu s Calistou Flockhart ve filmu *Fragile*, který režíroval Jaume Balagueró.

Ve *Faunově labyrintu* hraje Ivana Ofélii, mladou dívku, která z hrůzné fašistické reality utíká do svého vlastního imaginárního světa.

MARIBEL VERDÚ

Mercedes

Maria Isabel Verdú Rollan se narodila 2. října 1970 v Madridu. Její matka byla modelkou, otec obchodníkem. Maribel Verdú prošla přísnou klášterní výchovou. V dětství se chtěla stát učitelkou, pak soukromým detektivem, a pak herečkou, která by hrála učitelky a soukromé detektivy. Ve třinácti letech ji matka zapsala do své kmenové modellingové agentury a Maribel brzy nato začala pracovat pro časopisy a reklamní agentury. V pouhých několika měsících odstartovala její herecká kariéra. V té době si jí všiml producent Jaime Fernandez Cid a okamžitě ji obsadil do televizního filmu *El Crimen Del Capitan Sanchez* po boku Victorie Abril. O dva roky později, v roce 1986, dostala první velkou roli ve filmu Fernanda Trueby *El Año de las Luces*. Maribel Verdú má na kontě přibližně 50 filmů, za zmínku stojí zejména: *27 Horas* (Montxo Armendariz), *La Femme et le Pantin* (Mario Camus), *Macho* (Bigas Luna), *Toreros* (Eric Barbier) a *Goya* (Carlos Saura). Mezinárodní uznání jí přinesla role Luisy Cortés ve filmu *Mexická jízda* Alfonsa Cuaróna, s Diagem Lunou a Gaelem Garcíou Bernalem v dalších rolích.

Cuarón, jeden z koproducentů *Faunova labyrintu*, se rozhodným způsobem zasadil o obsazení Maribel Verdú do role Mercedes, hospodyně kapitána Vidala.

DOUG JONES

Faun / Mrtvolník

Téměř dvoumetrový Doug Jones se narodil 24. května 1960 v americkém Indianapolis jako poslední ze čtyř dětí. Vzdělání získal na Bishop Catard High School a později na Ball State University v Indianapolis, kde promoval v oboru telekomunikace a divadlo. Zároveň pro vlastní potěšení studoval pantomimu, aniž by tušil, že se jednou stane jeho obživou. Po účinkování v několika divadelních hrách z Indianapolis v roce 1985 odjel do Los Angeles, aby zkusil filmovou kariéru.

Po hrstce druhořadých snímků (*Night Angel*, *Carnal Crimes*, *Magic Kid*...) následovala role jednoho z nohsledů Dannyho DeVita ve filmu Tima Burtona *Batman se vrací*. Od té doby měl práci jistou, účinkoval ve více než devadesáti videoklipech (Madonna, Marilyn Manson), přibližně čtyřiceti celovečerních filmech a televizních seriálech včetně *C.S.I.*, *Příběhy ze záhrobní* a *Ten, kdo tě chrání*.

Díl *Hush* seriálu *Buffy, přemožitelka upírů*, ve kterém Jones podal nezapomenutelný výkon, byl nominován na Emmy. V celovečerních filmech hrál často nepoznán, a sice díky silnému líčení: *Mystery Men* s Benem Stillerem, *Stroj času* Gora Verbinskeho a Simona Wellse, *Muži v černém 2* Barryho Sonnenfelda, *Adaptace* Spika Jonze. Jeho posledním snímkem byl *Doom* Andrzeje Bartkowiaka.

Pro del Tora už Doug Jones ztvárnil jednoho z humanoidních švábů v *Mimic* a vodníka Abe Sapiena ve filmu *Hellboy*. Ve *Faunově labyrintu* vdechnul život dvěma postavám – Mrtvolníku a Faunovi. Pro tuto roli se musel naučit mluvit starou španělštinou.

ALFONSO CUARÓN

Produkce

Alfonso Cuarón narozený 29. listopadu 1961 v Novém Mexiku snil o tom, že se stane kosmonautem, ale tolik nenáviděl armádu, že se nakonec stal - k rozčarování svých rodičů - filmových režisérem. Po dokončení střední školy se pro klid jejich duší zapsal do dopoledních kurzů filozofie a odpolední filmové školy. Po třech letech byl vyhozen za režírování krátkého filmu v angličtině. Začal pracovat jako ochranka muzea. Poté získal práci asistenta na filmu *La Vispera et Nocaute* Josého Luise Garcíi Agraze a dalších.

Po dlouholeté kariéře v televizi zažil Cuarón první úspěch v kinech, a to s černou komedií *Love in the Time of Hysteria* (1991), po které z Mexika odjel do Spojených států, kde režíroval několik dílů seriálu *Padlí andělé* produkovaného Sindy Pollackem. Následoval snímek *Malá princezna*, po něm v roce 1998 *Velké naděje*, adaptace románu Charlese Dickense v hlavní roli s Ethanem Hawkem, Robertem DeNiro a Gwyneth Paltrow. O tři roky později se vrátil do Mexika a založil produkční společnost Anhel.

Cuarón potom režíroval *Mexickou jízdu*, svůj první film ve španělštině po deseti letech. Ohlasy kritiky i diváků byly nadšené, na filmovém festivalu v Benátkách získal film Cenu za nejlepší scénář. Ve stejném roce spolu s bratry Almodóvary produkoval film Guillerma del Tora *Princ bez království*. O dva roky později mu společnost Warner nabídla třetí pokračování Harryho Pottera *Harry Potter a vězeň z Azkabanu*, který mu vynesl status mezinárodně uznávaného režiséra. V roce 2005 napsal a režíroval segment *Paris Je t'Aime* a režíroval snímek *Potomci lidí*, adaptaci románu P.D. Jamesové s Timem Sextonem v hlavní roli. Kromě vlastních filmů se coby producent podílí na projektech, jako jsou *Kronika smrti* Sebastiána Cordera či *Zabijí Nixona* Nielse Muellera, ve kterém hraje hlavní roli Sean Penn.

BERTHA NAVARRO

Produkce

Bertha Navarro se narodila v Mexiku a studovala všechny obory filmového řemesla. V 70. letech režírovala a stříhala dokumenty *Los que haran la Libertad* a *Crónicas del Olvido*, poté se začala

věnovat výhradně produkci. Když v roce 1992 produkovala *Stroj času*, první film Guillerma del Tora, měla už na svém kontě více než tucet filmů (*Reed: Mexico Insurgente*, *El Norte...*). Mezi projekty, které následovaly, patří *Dollar Mambo* Paula Leduca, *Muži se zbraněmi* Johna Saylese, *Un Embrujo* Carlose Carrery, *Princ bez království* Guillerma del Tora, *La Fiebre del Loco* Andrese Wooda a nejnovější *Kronika smrti* Sebastiána Cordera. V roce 2002 produkovala *Asesino en Serio* Antonia Urrutia, na jehož krátkém filmu *De Tripas Corazon* (1986) nominovaném na Oscara se také podílela.

GUILLERMO NAVARRO

Kamera

Oscar za snímek *Faunův labyrint*

Guillermo Navarro, Mexičan žijící v Los Angeles začal jako dokumentarista v Jižní Americe a je dlouholetým spolupracovníkem del Tora. Natáčel všechny jeho filmy počínaje *Kronika smrti*, kromě *Mimic* a *Blade 2*. Navarro je velmi invenční autor a jeho práce barvitá, přičemž je výtečně sladěn se světem, který del Toro vytváří – v *Kronika smrti*, *Princ bez království*, *Hellboy* a ve *Faunově labyrintu*, který znamená dosavadní vrchol jeho obrazového umění.

Kromě spolupráce s del Torem se Navarro podílel jako kameraman na vzniku několika filmů dalšího „krajana“, Roberta Rodrigueze (*Desperado*, *Od soumraku do úsvitu* and *Spy Kids: Špioni v akci*), dále na Tarantinově *Jackie Brown*, *Dlouhý polibek na dobrou noc* Rennyho Harlina, *Myšák Stuart Little* Roba Minkoffa, *Spawn* Marka Dippé - adaptaci komiksu Todda McFarlana, *Noc v muzeu* Shawna Levyho a jeho zatím posledním projektem je *Zathura* Jona Favrea. Snímek *The Lost Kingdom of Maya* natočený v rámci cyklu National Geographic Special byl nominován na cenu Emmy.

EUGENIO CABALLERO

Výprava

Oscar za snímek *Faunův labyrint*

Eugenio Caballero se narodil v Mexiku. Studoval historii umění a filmovou historii na University of Florence (1989-1991). V následujícím roce se vrátil do rodné země, kde studoval scénografii na Národním institutu výtvarného umění (FINA), a poté v roce 1993 výpravu na Universidad Iberoamericana. Nejdříve pracoval na reklamách a videoklipech, např. pro společnost Café Tacuba. Při těchto zakázkách se setkal s nejlepšími mexickými režiséry a dvakrát obdržel Cenu MTV. Jako asistent designerů se podílel na více než tuctu filmů, mezi nimi Luhrmannově *Romeo + Juliette*. Jako architekt výpravy má na svém kontě *Seres Humanos* Jorgeho Aguilery, *Asesino en Serio* Antonia Urrutia, *Zurdo* Carlose Salcese, *Santitos* Alejandra Springalla a *Kronika smrti* Sebastiana Cordera v

produkcí Alfonse Cuaróna, Guillerma del Tora, Berthy Navarro a Fridy Torresblanco. Jeho posledním projektem je snímek *Resident Evil: Zánik* v režii Rusella Mulcahy.

DAVID MARTI

Supervize zvláštních efektů pro DDT Efectos Especiales

David Marti pracuje v oboru zvláštních efektů již 15 let. Původního záměru stát se autorem komiksů se rychle vzdal, a sice když zhlédl první část trilogie *Star Wars* a obzvláště film *Seznam Adriana Messengera* Johna Hustona, ve kterém se ve finále řada postav odmaskuje. Při práci v reklamě se tenkrát zapsal do korespondečního kurzu maskérství Dicka Smithe, čímž získal skvělou přípravu pro svou budoucí kariéru.

Na počátku 90. let Marti založil svou vlastní společnost, DDT Efectos Especiales, věnující se převážně reklamě. V roce 1994 učinil první krok směrem k filmu, když oslovil geniálního režiséra Nacho Cerda s návrhem, že se ujme designu mrtvol - ústředního motivu krátkého filmu *Aftermath*, který se stal hitem festivalů po celém světě. Ve stejné době také dohlížel na zvláštní efekty při vzniku snímku *Atolladero* Oscara Aibara. V roce 1994 se seznámil s Jaumem Balagueró, zázračným dítětem španělského filmu, a spolupracoval s ním na dvou krátkých snímcích. O několik let později se znovu sešli při natáčení tří celovečerních filmů *The Nameless*, *Temnota* a *Fragile* v produkci společnosti Filmax International.

Pro stejné producenty pracoval na filmu *Faust* Briana Yuzny, *Arachnid* Jacka Sholdera, *Dagon* Stuarta Gordona, *Hon na vlkodlaka* Paca Plazy a *El Corazón del guerrero* Daniela Monzona. Kromě těchto vrcholných děl současného španělského fantasy spolupracoval s matadory současné španělské kinematografie: Pedro Almodóvar, Julio Medem (*Sex a Lucía*) a Alex de la Iglesia (*Společenství*). Nedávno David Marti pracoval na snímku *Doom* Andrzeje Bartkowiaka, adaptaci oblíbené videohry (v produkci Universal), kde vytvořil řadu příšer a zombie.

Všechna ta zvláštní, propracovaná, až monstrózně komplikovaná stvoření *Faunova labyrintu* znamenala největší výzvu v Martiho kariéře – a také špičkový výkon. Po snímcích *Princ bez království* a *Hellboy* šlo o třetí spolupráci s Guillemem del Torem.

STRUČNĚ O MYTOLOGII

Bůh Pan (Faun)

Starořecký bůh Pan (římský "ekvivalent" boha Fauna) byl původně bohem pastevců a jejich stád. Až postupem času byl spojován s Plodností a Matkou Přírodou. Pan zosobňuje Přírodu jako celek, dobro

i zlo bez morálního principu. Ve své podstatě je neutrální postavou, která s sebou může nést stvoření i destrukci. Syn Herma a nymfy Dryopy (podle jiné legendy syn Herma a Odysseovy manželky Penelopy), se narodil s kozlíma nohama a rohy. Matka se ho kvůli zrůdnému vzezření zřekla, otec Hermes ho vzal na Olymp, čímž Panovi věnoval božství.

Panovi se ale Olymp nezamlouval, Bohové se vysmívali jeho zevnějšku. Proto raději žil se satyry, nymfami a jinými přírodními božstvy v hlubokých lesích Arkádie.

Panovy slavné píšťaly dostaly jméno po nymfě Syrinx, do které byl velmi zamilovaný. Aby mu unikla, proměnila se v šípkový keř. Ve vzteku nad zmařením jeho plánů Pan keř rozsekal na různě dlouhé kusy a z nich si vyrobil píšťaly.

Pan je nechvalně proslulý svou nesnesitelnou povahou. Nesnáší, když je probuzen, a tak vstává vzteklý a vydává strašný jekot, který do srdcí těch, kdo jej slyší, vlévá strach či paniku. Bez varování se také zjevuje nic netušícím, k smrti vyděšeným smrtelníkům.

Panovy sexuální choutky jsou pověstné: nymfy, bohyně i satyrové, ti všichni byli předměty jeho chlípné touhy.

Příšerná pověst a fyzické vzezření bezpochyby inspirovaly démonizování jeho postavy středověkými křesťany. V boji proti pohanství a lidovým tradicím přiřazovali Satanovi Panovy rysy.

Pan je jediným bohem, který zná smrt. Jeho skon se dá interpretovat symbolicky v rámci koloběhu ročních období, od konce léta, přes podzim a zimu.